

CANADA-TIDNINGEN
22 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 22-61
PRENUMERATIONSAVGIFTER
I Canada:
Helt år i forsk. \$2.50
Halvt år i forsk. \$1.50
4 mån. i forsk. \$1.00
I U.S.A. och Sverige:
Helt år i forsk. \$2.50
Halvt år i forsk. \$1.50
4 mån. i forsk. \$1.50

Enligt Canadas lag är vi ansvariga för betalningen av en tidning för hela den tid vi mottager densamma från postkontoret, antingen vi själv är prenumerant eller vi mottager den i någon annans namn. De eder prenumerations-tid är utlöpen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att lagge mot oss tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från edert ansvar för vidare utlåning. Om ni byter om bostad och en underrättelse utgivaren därom, vad den tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldiga förtfarande betala för densamma ifall personen, som mottager den inte gör det.

icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas återändas ej skilda ej porto marskalk.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter som avflyttat till annan ort, ombegärs vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro oräddslösa att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna som insända betalning per post, ombegärs att göra det genom "money order", "express order", eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännes genom ändring av datum på adressremsan i tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter \$2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord", bidrag og polemiska inlägg betraktas som tidningens egenom.

ANNONSPRISER
på begäran. Efterfrågningar 3 ggr. \$1.50. Deltagande med namn och adress 2 ggr. \$1.00. Fjärranvisningar, önskas, lediga platser m.m. 75c. per gång för utrymme i översiktiga 1 tum. Omfattande kyrko- och meddelanden, om kretsmöten, speciella missionsmöten, Arsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Långt annonsering införta endast mot förut räknad likvid.

"Gudsförnekelse."

Med anledning av mr. Ericksons "infama patos" i nummer 28 av denna tidning får man det intryck, att han lämnat skolan för tidigt och att han kan jämnställas med pojken, som kom från Skara skola. "Tänk," sade pojkens moder till gubben sin, "Lars är så lärder, så han kan läsa latin." Dagen före återresan till skolan frågade fadern sin lärde son, vad hästen hette på latin. "Hästibus, svarade pojken. "Än kärnan da?" "Kärribus — naturligtvis." Drängen fick då följande order: "Sätt hästibus för kärribus och kör Larsibus till skolibus."

Uppkallandet av dagarnas namn från vår nordiska gudasaga är känt ända från hedenhös. Vi läsa i bibeln, att Jesus blev korsfäst på en fredag, den dagen alltså uppkallad efter gudinnan Freja. Mr. Erickson fick ju för övrigt från red. en ypperlig redogörelse i vad angår sammanställningen av avguderiet och våra dagars namn. Men därmed är kanske ej mr. Erickson nöjd! Jag föreslår därför, att han gör sitt bästa att få dessa ogrundliga namn ändrade. Vad säger mr. Erickson om följande förslag? Måndag — Pianobis. Tisdag — Mantus. Onsdag — Castus. torsdag — Tirrtius. Fredag — Cuonstus. Lördag — Qvin-tus. Söndag — Sessis.

Dessa namn härleda sig ej från "hockus, pockus, filijocus," utan härstamma i rätt nedstigande led från det klassiska.

Pelle.

"Bör besvaras av vårt folk."

Så stod det i en rubrik i förra S. C. T. Därför skriver jag några rader. Tyvärr har jag icke förr varit svårt ansatt av skrivkladan, men ibland kommer det som salig prosten där hemma i socknen så, över en som den helige anden.

Jaså, det står verkligen så illa till inom det svenska föreningslivet i Canada! Man kan icke få svenskarna med i vidare bemärkelse, och herr Friberg säger, att det är "beer" och "kaffe," som hindra det. Nej, min bästa herr Friberg — sjukan ligger icke där, den ligger på helt andra förhållanden.

Vi ha här i Canada, ibland våra svenskar, folk från alla yrken och stånd, som det hette i gamla goda tiden. En bokhållare har andra intressen än en platslagare, en skräddare andra än en renhållningskarl. De kunna vara lika så goda, och äro det i regel också, men de växa upp under andra förhållanden. En läkare t. ex. intresserar sig för sjukdom och bryr sig icke om en beninstation. När läkaren träffar sina vänner i föreningslivet, kan han ha större intresse att tala om sjukdom etc. än hur mycket hans bensinstationsvän salt den dagen, eller hur många automobiler han "grisat," som det ju heter.

Och där herr Friberg ligger nog huvudsaken till den dåliga anslutningen inom svenskt föreningsliv. Detta innebär icke att man kan spåra översitteri bland medlemmarna, det ha vi lyckligtvis icke något av här i landet, men de skilda intressena inom olika områden av vårt liv skilja oss från varandra. Visserligen kan man i princip enas om att gemensamt verka för ett eller annat mål, och när man ser att arbetet skötes bra och de ledande göra sitt bästa, är det icke alltid sagt, att man vill vara framfusig nog att söka få ett ämbete, man i många fall har både liten erfarenhet och liten tid att sköta.

(H) järnarbetare.

I anslutning till redaktionens apell till samling och enighet av gemensamma mål och speciellt med avseende på herr Fribergs inlägg i denna för oss svenskar viktiga fråga, vore jag tacksam om jag i spalterna kunde få giva uttryck åt endast en liten tanke.

Kunna vi svensk-canadensare verkligen hava blivit trångsynta nog att efter den goda utbildning vi i Sveriges fackförenings- och andra undervisande organisationer, för att icke tala om Folkbildnings- och Arbetarebildningsförbundens verksamhet, vara nog nonchalanta att sitta slöa och likgiltiga på föreningsmöten när vi så sällan få samlas omkring det, som efter dagens möda och slit intresserar oss bäst: nämligen vårt arbete i svenskhetens intresse?

Om så är fallet, skulle kanske denna sak kunna bort-

as svenska föreläsningar anordnarvas om styrelserna för vägnade mötena så, att korta diskussioner eller föreläsningar o. s. v. anordnades och upptog lät oss säga en halv timme av mötets förhandlingar därtill?

Tanken är bara framkastad till diskussion och skulle kanske rent av böra diskuteras i vår tidning. Ty, den sträcker sig över hela Canada och skulle genom att kunna relatera olika diskussioner inom andra föreningar a olika platser i landet giva uppslaget till fortsatta debatter i ämnen, som intressera oss.

Helt säkert förekomma sådana diskussioner ofta inom föreningarna. Varför icke redogöra i all korthet, eller om så går an, i detalj för desamma, så kunna vi litet varstans draga nytta av sådant och på så sätt också komma närmare varandra.

P. Johnson.

Makarna Nordin i Bergland

hyllade på sin silverbröllopsdag.

Hedrade på sin silverbröllopsdag blevo den 7 juli makarna Bernhard och Mathilda Nordin, Bergland, Ont., av en stor skara släkt och vänner. Vid 9-tiden på kvällen samlades ett stort antal bilar vid Bergland Hall, varpå de i kortage avreste till Berglands P. o. och butik, där Nordin härskar och regerar som postmästare och handlande. Sedan någon modigare själ meddelat Nordin, som bakom disken serverade smus, tobak och "groceries," vad "razzian" betydde, slogs buiksdörrarna igen och skaran ärvände till hallen. Vid makarna Nordins inträde i hallen möttes de av ihållande applåder, varvid efter en klämmig marsch av Knut Nordin och A. Helmer Frisk "grand march" med hedersgästerna i spetsen. Härpå presenterades gästerna av Alb. Anderson, varpå Edvin Nilson i några väl valda ordalag framhöll stundens betydelse, gratulerade silverbröllopsparet och överlämnade en del värdefulla silver-saker samt en mindre penningssumma. En kvinnlig kvartett avsjöng på ett utmärkt sätt: "När bröllopsklockor klinga." Synbarligen rörd tackade mr. Nordin för den lika behagliga som oväntade överraskningen. G. H. Silver uppläste därefter följande för tillfället författade hyllningsdikt:

Så hastigt tiden flyr på silvervingar
och ären svinna bort som dunkel dröm.
Och mänskobarnen viljelösa slungas
omkring som flarn på livets vilda ström.
Varthän det bär,vadhelst vi gå i möte,
vadhelst vårt öde bär uti sitt sköte,
vi därom föga eller intet vet.

En ouppslagen bok för oss är livet,
med blod där intet är i förväg skrivet,
och våra öden är en hemlighet.
Men ären komma, ären gå och vinna,
och växelrika öden fogas samman
till levnad rik, med kanske bittra strider,
men också rik på glädje, fröjd och gamman.

Så ilar tiden. Många av oss redan
vår levnads ljusa middagshöj
ha nått
och kunna se tillbaks på svunna dagar,
som hugnats utav både ont och gott
Så kunna vi i kväll i fröjd och tjevnad
lyckönska tvenne goda vänners levnad —
och fira deras silverbröllopsdag.

I tjugofem års tid de levat samman
och delat ljunt och lett, båd sorg och gamman
som makar i ett äkta hjonlag.
Väl deras öden och förvisso växlat,
men uti släktingars och vänners sköte
vi hoppas innerligt att våra vänners
gå endast ljusa, glada dar imöte.

Mathilda! Bernhard! Många är ha svunnit,
sen banden knötos i Medelpads väna bygd.
Sen dess i främlingsland ett hem Ni grundat
och städe levat i dess hägn och skydd.
Vi följt Er levnad under år som svunnit,
tills denna glada högtidsstund Ni humnit,
och vi Er framgång sett med välbehag.

Bland alla dem, som Eder känt och känner,
Ni ha förvärvat många goda vänner,
som bringa Er sin hälsning denna dag.
Vi önska Lyckans Sol med rika flöden
må glansbegjuta Edra öden skilda!
Till sist: honnör för silverbröllopsparet!
Ett glatt: Hurra! för Bernhard och Mathilda!

Härefter vidtog dans till midnatt, då en synnerligen smakfull lunch serverades. Makarna Nordin med barn o. barnbarn och närmaste anförvanter jämte polisen Pike med fru från Rainy River, som också övervar festligheten, sutto vid särskilt dukat bord. Stämningen var hela tiden den allra bästa bland de till 150 personer uppgående deltagarna. Många voro med från närliggande settlement, såsom Rainy River, Minahie, Sleeman och Pine-wood.

Makarna Nordin äro från Medelpad och anlände till Bergland för 20—25 år tillbaka. Nordin är som redan påpekats handlande och postmästare. Han är dessutom "clerk" för härvarande municipalstyrelse, nyligen utnämnd fredsdomare, "Justice of the Peace," aktiv medlem i härvarande Vasaloge — för att sen ej göra syndaregistreret längre. En honnör för silverbröllopsparet och god lycka i fortsättningen!

Brev från Runö.

Ungefär mitt i Rigaviken ligger den lilla svenskon Runö. Den är endast 6 km. lång och 4 km. bred och sträcker sig i riktningen s.s.v. till n. n. o. Sandstränder omgiva ön och den östra av dessa är särdeles vackert och långgrund samt är ypperlig som badplats. Även ön i sin helhet är sandartad. Den är till hälften beväxt av skog, det övriga utgöres av åker och äng. I lever eller icke.

det närmaste mitt på ön, just där skog och slått mötas ligger byn. Här bor alla öns innevånare, vilkas antal uppgår till 270—280 personer och här äro även kyrka och prästgården belägna. Vad som givetvis drager uppmärksamheten till sig i Runö by är kyrkan eller rättare sagt kyrkorna, ty bredvid den nya, som uppfördes 1912, står ännu den gamla kvar. Den nya kyrkan är byggd av sten. Medel till uppförande erhöles huvudsakligen genom donationer från Sverige. Vad byggnadsstilen beträffar är den enkel och tilltalande. Kyrkan äger bland sin utrustning en del saker av åtskilligt värde. Det är meningen att den gamla kyrkan skall bevaras till eftervärlden och användas som museum. Kyrkorna omgivas av kyrkogården. I södra ändan av byn ligger prästgården. Det är en rödmålad träbyggnad ungefär i stil med de gamla svenska prästgårdarna, och innehåller åtta rum, förutom kök och hallar. Ett av rummen inrymmer församlingens bibliotek, vilket liksom prästgårdens möbler är en gåva från Sverige. Bland annat finnes i prästgården orgel, piano och radio samt åtskilla värdefulla tavlor. Till prästgården hör ett jordbruk på ett hemman, men detta är till största delen utarrenderat. Runögårdarna äro till antalet 27, varav 20 äro hel- och resten halv hemman. Kyrkoherdebefattningen i St. Magdalena församling på Runö innehaves av pastor C. G. Grönberg, vilken under en längre tid verkade inom Augustanasynoden både i Förenta Staterna och Canada (varifrån vi männas honom från hans verksamhet inom Mulmo-distriktet i Alberta). Församlingen hästades tillhör Svenska kontraktet i Estland.

Skollärabefattningen på Runö är förenad med pastorsbefattningen, den förra skötes dock nu av en assistent. Förutom i de vanliga skolämnen undervisas barnen även i estniska språket. Särskilt byggd skola saknas på ön, varför ett av rummen i prästgården får tjänstgöra som sådant. Runös befolkning är svensk och har sitt eget språk vilket i huvudsak är gammal-svenska uppblandad med ord från de omkringliggande länderna. Alla tala dessutom rikssvenska. Både män och kvinnor bära nationaldräkter, av välla i synnerhet de senares äro mycket vackra och färgrika. För såväl Runö som de övriga svenska församlingarna i Estland göres mycket från svenskt håll såväl som för svenskhetens bevarande. Det må nämnas att en svensk folkhögskola benämnd Birkas är förlagd på Nuckö och i höst kommer även ett svenskt gymnasium att upprättas på någon lämplig plats i Estland. Kyrkoherdens adress är: Runö, Arensburg, Estland.
Agnes Olsson.

Klok hund. — Ni kan intet tro vad min hund är klok. Jag tog honom med till värshuset i går men glömde ge honom något. Vet ni vad han kom med efter en stund? Jo, med matsedeln.

Annons.

Den dam, som är villig att ingå äktenskap med mig, bedes godhetsfullt att insända såväl sitt eget som sin moders fotografi antingen denna ännu